

TRAINING COURSE

Theatre For Connection

Hola! Som l'Abril, la Joske, la Gemma i la Laia estudiants de diferents graus de la Universitat de Girona (UdG). El 26 de juny del 2025, vam viatjar a França per participar en un *Training Course* anomenat *Theatre: A Sapce For Connection* juntament amb 21 persones més de diversos països: Portugal, França, la República Txeca, Itàlia i nosaltres, provinents d'Espanya.

El *Training Course* era organitzat per l'entitat francesa *La Villa* i la nostra entitat d'enviament ha sigut *La Vibria Intercultural*, que treballa en el marc dels programes Erasmus+. La temàtica principal del curs era l'aplicació de tècniques teatrals com a eina de treball amb col·lectius en situació d'exclusió social o en risc de patir-ne. L'objectiu: oferir-nos mètodes i idees per intervenir de manera creativa i empàtica en contextos socials diversos.

Per poder participar-hi, un dels requisits era que les persones seleccionades tinguéssim experiència prèvia o interès real en treballar en l'àmbit social. És a dir, que estiguéssim actualment o en un futur, implicats en l'acompanyament de persones en els seus processos personals, socials o professionals, o que volguéssim orientar la nostra trajectòria professional cap a aquest àmbit.

La intenció d'aquest *Training Course* era que, un cop viscuda l'experiència (que va ser, sens dubte, molt gratificant), poguéssim aplicar els coneixements adquirits en els nostres entorns: ja fos als nostres llocs de feina, en pràctiques o en altres espais personals o comunitaris, generant així un impacte social positiu.

Abans d'endinsar-nos en aquesta magnífica experiència, les participants que viatjàvem des de Girona vam organitzar una trobada prèvia. Aquesta reunió ens va permetre conèixer-nos, compartir expectatives i coordinar els itineraris de viatge. Algunes de nosaltres vam decidir fer part del trajecte juntes!

Durant sis dies intensos (sense comptar el dia d'arribada i de sortida) vam participar en activitats guiades per dues persones facilitadores. No les anomenem "professors", ja que no exercien un rol jeràrquic ni de transmissió unidireccional del coneixement. Al contrari, estaven plenament implicats en les activitats i formaven part activa del grup, promovent un ambient de confiança, respecte i aprenentatge mutu.

Les dinàmiques proposades ens van permetre connectar amb emocions, experiències i reflexions profundes. A través del teatre, vam explorar noves formes de comunicació, expressió i empatia, descobrint com aquestes eines poden esdevenir motor de canvi personal i social.

L'experiència es va dur a terme a Issor, un poblet dels Pirineus francesos envoltat de muntanyes, camps i un riu que li donava un aspecte màgic. El riu, de fet, va tenir un paper especial, ja que va ser l'escenari d'algunes creacions i un espai ideal per banyar-nos durant els moments de lleure.

Tot i això, el veritable protagonista va ser el poble d'Issor. No volíem marxar sense haver deixat una petita empremta, especialment tenint en compte els temes que es tractaven al projecte. I es pot dir que ho vam aconseguir, ja que el penúltim dia vam crear un espectacle basat en les eines apreses i pensat per respondre a les necessitats del poble que havíem anat observant i recollint. L'espectacle va ser un èxit, tant per l'afluència de públic com per les seves reaccions i comentaris finals. Aquesta sensació va ser molt gratificant, ja que alguns de nosaltres ens sentíem intrusos en el poble, tractant temes que no ens

afectaven, però els ciutadans ho van prendre com un gest altruista i de bona fe sorgit de les ganes d'ajudar. I és que, al cap i a la fi, encara que hi hagués francesos i algunes fossin de la mateixa zona, cap participant del projecte era del poble i molts ni tan sols parlàvem francès. Però això no va suposar un problema en cap moment.

Per altra banda, un altre tema que preocupava a algunes de nosaltres era el menjar. Aquest era vegetarià i cap de nosaltres ho som, és per aquest motiu que se'ns obria la incògnita de com seria i si ens podríem adaptar bé a ell. Afortunadament, vam tenir dos bons cuiners que cada dia ens preparaven molt bons menjars que no només feien oblidar que era menjar vegetarià, sinó que també el gaudíem moltíssim. A més es van adaptar perfectament a les intoleràncies d'algunes participants.

La casa on estàvem era senzilla, amb les necessitats bàsiques cobertes i sense luxes. Dormíem en habitacions compartides d'entre 3 i 5 persones per habitació i els grups de les habitacions estaven fets prèviament per l'organització, de manera que estàvem barrejats entre països per facilitar el contacte entre nosaltres.

I així, amb les maletes plenes d'experiències viscudes i el cor carregat d'aprenentatges, vam tornar a casa. Aquest Training Course no només ens ha ofert eines teatrals per aplicar en l'àmbit social, sinó que també ens ha regalat vincles, mirades transformadores i la certesa que, més enllà de les paraules, l'art pot trencar barreres i generar connexions profundes entre persones molt diverses.

Tornar a la rutina després d'una experiència com aquesta no és senzill, però ho fem amb la voluntat de mantenir viu tot l'aprenentatge i d'anar-ho sembrant, a poc a poc, en els nostres entorns. Perquè si una cosa hem après aquests dies, és que el canvi comença en petit, des de dins, i que cada acció, per petita que sigui, pot esdevenir una llavor de transformació.